

diñar

Ger: diñando • Part: diñado

INDICATIVO

	Presente	Pretérito perfecto simple	Pretérito imperfecto
yo	diño	diñé	diñaba
tú/vos	diñas / diñás	diñaste	diñabas
él/ella/Ud.	diña	diñó	diñaba
nosotros	diñamos	diñamos	diñábamos
vosotros	diñáis	diñasteis	diñabais
ellos/ellas/Uds.	diñan	diñaron	diñaban
	Futuro	Condicional	
yo	diñaré	diñaría	
tú/vos	diñarás	diñarías	
él/ella/Ud.	diñará	diñaría	
nosotros	diñaremos	diñaríamos	
vosotros	diñaréis	diñaríais	
ellos/ellas/Uds.	diñarán	diñarían	

SUBJUNTIVO

	Presente	Pretérito Imperfecto
yo	diñe	diñara / diñase
tú/vos	diñes	diñaras / diñases
él/ella/Ud.	diñe	diñara / diñase
nosotros	diñemos	diñáramos / diñásemos
vosotros	diñéis	diñarais / diñaseis
ellos/ellas/Uds.	diñen	diñaran / diñasen

IMPERATIVO

	Afirmativo	Negativo
yo	—	—
tú/vos	diña / diñá	no diñes
Ud.	diñe	no diñe
nosotros	diñemos	no diñemos
vosotros	diñad	no diñéis
Uds.	diñen	no diñen